

ἀγάπης τὴν κλίνην ποιητοῦ καὶ πατρὸς τόσων ἐξάλλων παιδιῶν καὶ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς σκληρὰς ἀνάγκας του.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πατρῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἡ φέρτωσις ἤρχισεν.

Σήμερον ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ ἐδικάζοντο οἱ χωροφύλακες τῆς ἐφίπτου χωροφυλακῆς Μετθαῖος ἡ Ξάνθης, καὶ Χρήστος Λαμπουσιᾶδης, ὡς καὶ οἱ πολῖται Φίλιππος Μαυρομάτης καὶ Νικόλαος Μεταξᾶς, ἐπεὶ δὴ τὰ ἑκαμὴν θάλασσα τὸν παρελθόντα Μάρτιον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ἑλένης Μπούχλας ἥ τὴν θυγατέρα Μπίλιω ἤρατο ἐπὶ πενταετίαν ὁ πρῶτος τῶν κατηγορουμένων καὶ ἐπεὶ δὴ ἡ μήτηρ εἶδε ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐβαίνειν εἰς μάκρος, καὶ ἐννοοῦτε νὰ τοῦ δώσῃ ξυστήρι, ἐκμανεῖς ὁ Μετθαῖος καὶ προσλαβὼν, κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς βρωμορωμαϊκῆς δηλίας καὶ τρεῖς συντρόφους ἐξιπούληκσεν, ἐδείρεν, ἐσπασεν, ὕβρισεν, καὶ ἐξηκολούθει μέχρι τελευταίων ἀπειλῶν ὅτι θὰ κάμῃ καὶ θὰ διείξῃ, ἕως ὅτου ἡ δικαιοσύνη σήμερον τοὺς παρέπεμψε νὰ λάβωσιν ἀναψυχὴν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τοῦ Κόκλα.

Τὸ αἰγυπτιακὸν πλοῖον τοῦ πρίγκιπος Χασσάν θὰ διατελέσῃ τέσσαρας ἡμέρας ἐπὶ ὑπὸ καθάρσιν, ἀπαγορεύεται δὲ τῷ πρίγκιπι ἡ εἰς αὐτὸ πρόσδοος.

— Περὶ εὐαρέστους ἡμέρας τῶν διακοπῶν μεταξύ μας ὁ κ. **Κωνστ. Σαλταμπάσης**, μίᾳ ἀπὸ τὰς δόξας τοῦ ἐν Σύρῳ ναοῦ τῆς Θέμιδος, ἤρεμος ρήτωρ, πολυμαθὴς δικηγόρος, καλλιαίσθητος συγγραφεὺς καὶ συμπαθητικώτατος συμπολίτης.

— Ἐκ Γαλαζίου ἐπαπειλεῖται ἡ ἐκδοσις τραγωδίας ὑπὸ τὸν τίτλον *Φιλία καὶ Ἔρως* εἰς μέτρον δωδεκασύλλαβον καὶ

ἀνομοιοκατάληκτον, ἐκ δέκα τυπογραφικῶν φύλλων, ἧτοι ἐκατὸν καὶ ἐξήκοντα σελίδων θὰ πωληθῇ δε ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῆς ἐν Μικρασίᾳ Κρηναϊκῆς Σχολῆς. Ὡστε ἄξιός ὁ μισθὸς τοῦ ποιούντος κτὶ ἐκδίδοντος κ. Δημητρίου Ν. Φραγκοπούλου.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

Ἡ ἀφίξις ἐνταῦθα τοῦ κ. Οἰκονόμου, Γυμνασιάρχου Θεσσαλονίκης ὑπεσθίμisen ἡμῖν τὴν πραγματικὴν ἀναρχίαν ἣτις ἐπ' ἐσχάτων ἐπεκράτησεν ἐν τοῖς ἐθνικοῖς αὐτοῖσι κέντροις. Μητρόπολις, Ἐβρόδα, Κοινότης, Ἐκπαιδευτήρια, Προξενεῖον, ὅλα εἶνε ξεκάρφωτα καὶ χρήζουσιν ἐπιμελοῦς συναρμογῆς καὶ νέας διευθετήσεως. Διὰ τί; Πολλὰ αἷτια ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντα ἔφεραν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό. Ἀνικανότητες, πάθη, μικροσυμφέροντα, φιλοπρωτίαι, ἀντιπάθειαι, ζωηρότης, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ μανία καὶ τοῦ τελευταίου Ἑλλήνος ὅτι ἡ γνώμη αὐτοῦ ἡ ὀρθότερα καὶ αὐτὴ δέον νὰ ἐπικρατήσῃ, ἐξοντοῦσα τὰς ἄλλας, ἐμόρφωσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πλήρους ἀναρχίας. Ἡ Θεσσαλονικὴ διηρημένη εἰς κόμματα, συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις, φίλοι τῆς Μητροπολεως καὶ ἀντιπράττοντες εἰς αὐτήν, Γυμνασιάρχης τὸν ὁποῖον θέλουν οἱ μὲν καὶ δὲν θέλουν οἱ δὲ, Καθηγηταὶ μὲ τὸ μέρες τοῦ Γυμνασιάρχου, καὶ Καθηγηταὶ ἐναντίοι αὐτοῦ, μαθηταὶ μὲ τὸν Οἰκονόμου καὶ μαθηταὶ μὲ τοὺς ἀποστάτας, κόμμα ὅπερ δὲν θέλει τὸν πρόξενον καὶ κόμμα ὅπερ τὸν θέλει, πλειοψηφία καὶ μειοψηφία, Γενικὴ Συνέλευσις καὶ μερικὴ Συνέλευσις, ἀρχαὶ συνταγματικαὶ καὶ ἀρχαὶ κυβερνητικαὶ, νομιμοφροσύνη καὶ ἐλευθερία, λαὸς καὶ προεστώτες, ὅλα αὐτὰ ἀναμιξ ἑκατόντα, συγκρούμενα, συμφορόμενα καὶ ὅλα αὐτὰ κατὰλήγοντα εἰς τὸν πόλεμον, τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἀδράνειαν!

Ὁ νεανίας ἐξήπτετο, ὑπόκωφος ὀργὴ ἐμυκάτο ἐντὸς αὐτοῦ ἡ συνειδησις ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι ὤφειλε νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις τῆς διαγωγῆς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ὅπως δὲ ἀποφύγῃ τοῦτο, ἐνεδύθη ταχέως καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ μεγάρου.

Ὁ βαρόνος εἶχεν ἤδη διατάξει τοὺς ὑπηρετάς νὰ μὴ ἀπαντήσωσιν εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐρωτήσεων, ἅς θ' ἀπηύθυνεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς του.

ΚΕ'.

Η ΕΣΠΕΡΑ.

Ὁ βαρόνος Δεσιμαζὶ εἶχε ζητήσει ν' ἀποφύγῃ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Πέδρου, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ὁ βραζιλιανὸς εἶχεν εἶπει αὐτῷ ὅτι ἐπιμένω νὰ σὰς ἔχω, ἐδέχθη τελευταῖον τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος.

Τὴν ἐβδόμην παρὰ δέκα εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν λαμπρῶς φωταγωγηθεῖσαν τοῦ πλουσίου Ἀμερικανοῦ, ὅπου εὐρίσκοντο ἤδη οἱ κύριοι Βιολαῖν, Μωριέν καὶ Ἰάκωβος Γρανδέν.

Βλέπων τοὺς δύο πρώτους, φίλους ἀμφοτέρους τῆς συζύγου αὐτοῦ, ὁ βαρόνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ φρικίαν καὶ νὰ καταστῇ ὀλίγον ὠχρὸς.

— Μαντεύω, διελογίσθη οἱ κύριοι οὗτοι ἔλαβον ὀδηγίαν παρὰ τῆς βαρόνης καὶ θέλουσι ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς ὑπο-

θέσεις ἡμῶν. Ἄ! Ἄ! ὑπάρχει συνωμοσία τις κατ' ἐμοῦ! Λοιπὸν θὰ ἴδωμεν.

Οἱ κύριοι Βιολαῖν, Μωριέν καὶ Ἰάκωβος Γρανδέν ἠγέρθησαν.

Ὁ κ. Μωριέν καὶ ὁ κ. Βιολαῖν ἐχαιρέτισαν τὸν βαρόνον ἱκανῶς μὲν ψυχρῶς, ἀλλὰ μετὰ φιλοφροσύνης. Ἡ στάσις αὐτῶν οὐδεμίαν ἐδείκνυε συνωμοσίαν ἢ διακήρυξιν πολέμου.

Ἐκάθισαν καὶ ἡ διακοπείσα συνδιάλεξις ἐπανεληφθῇ. Ὁμιλοῦν περὶ θεάτρων, περὶ νέων δραμάτων. Ὁ βαρόνος, ὅστις δὲν διετέλει πλέον ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἐντύπωσιν, ὡμίλησε περὶ τῶν πραγμάτων τούτων καὶ ἰδίως περὶ τῶν ἠθοποιῶν ὡς ἄνθρωπος γνωρίζων αὐτοὺς ἐντελῶς.

Ἐὰν δὲ δυσαρέστως διετέθη εὐρίσκων εἰς τὸν οἶκον τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, τοὺς κυρίους Βιολαῖν καὶ Μωριέν, ἐπὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ἀκούσας τὸν ὑπηρετὴν ἀναγγέλλοντα τὸν κ. Ραοὺλ Δεσιμαζὶ.

Ὁ υἱὸς του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πέδρου Κάστορα! Τί ἐσήμαινε τοῦτο; Βεβαίως δὲν ἠπατήθη ὑπὲρ τις συνωμοσία.

Μεταβάς εἰς συνάντησιν τοῦ υἱοῦ του εἶπεν αὐτῷ ἀποτόμως.

— Ραοὺλ, πῶς ἦλθες ἐδῶ;

Ὁ Πέδρο δὲν ἀφῆκεν εἰς τὸν νεανίαν τὸν καιρὸν ν' ἀπαντήσῃ.

— Ὁ κ. Ραοὺλ Δεσιμαζὶ εἶναι ἐνταῦθα, εἶπεν, ἐπεὶ δὴ

Πού; Ἐν Θεσσαλονίκῃ! Εἰς τὴν ἐστίαν τῆς ἐθνολογικῆς πάλλης, εἰς τὸ σημεῖον τῆς διασταυρώσεως ὅλων τῶν ἐπιρροῶν, εἰς τὴν πύλιν τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος, πύλιν ἣτις ἢ θά μᾶς ἀνοίγῃ καὶ θά ζήσωμεν, ἢ θά μᾶς κλεισθῇ καὶ θ' ἀποθάνωμεν! Ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε αἱ ψυχαὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων ἄλλων δι' ἄλλης ὁδοῦ, ν' ἀποτελῶσι μίαν καὶ μόναν, ἐκεῖ ὅπου ὤφειλον ὅλαι αἱ χεῖρες ν' ἀποτελοῦν μίαν ἄλυστον καὶ ἡ ἄλυστος αὐτὴ γὰρ περιβάλλῃ τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, ὥστε νὰ μὴ παρσιφύρῃ τίποτε ζενικὸν ἢ ἀντεθνικόν, ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ παριστάνουν οἱ διάφοροι κλάδοι ἐθνικῆς ἐνεργείας, μέγα ἐργοστάσιον ὅπου ἐν σκῇ ἀτμοῦ, μηχαναί, ἐλατήρια, ἄνθρωποι, ἐργαλεῖα πρὸς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν παραγωγὴν ἐργάζονται καὶ ἀπευθύνονται, ἐκεῖ ἀκριβῶς πραγματοποιεῖται ἄλλη εἰκὼν θορύβου καὶ κικροφωνίας, ἄλλου ἐπ' ἄλλο τρεπομένου σημείου, εἰκὼν ἄλλων ὠθόντων, ἄλλων ὠθουμένων, εἰκὼν ἀρνήσεως καὶ ἀπραξίας, εἰκὼν μωρίας καὶ ἀναισθησίας.

Περὶ τίνος παλαιοῦ; Περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ὅχι ἐν πολιτείᾳ ἐλευθέρᾳ, ἀλλ' ἐν πολιτείᾳ κινδυνουσίᾳ. Ἐχθροὶ πολλοὶ εἰς τὰ προπύλαια τῆς καθολικωτέρας δόξης τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐκεῖ ὅθεν ὠρμήθη ἡ πάνοπλος ἡ περὶ ἑλληνικῆς ἐνώσεως μεγάλη ἰδέα τοῦ Περικλέους καὶ ἐξέδραμε καὶ ἐκίχησε καὶ κατέκτησε καὶ πνευελήνισε, ομάδες ἐχθρῶν πακτοδραπῶν καὶ διαρρόων, προτείνοντες λόγους, ἀπικαλύπτοντες κικροιστοίχους, σκάπτοντες ὑπανόμους, καὶ τί λέγομεν εἰς τὰ προπύλαια, ἐντὸς, ἐντὸς, εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὰ σπλάγχνα τῆς Μακεδονίας; Ἐχθροὶ εἰσχωρήσαντες καὶ καταβιβάζοντες τὰς χώρας μας, τὰ τέκνα μας, τὴν θρησκείαν μας, τὰ πνεύματά μας, σβύνοντες ἑλληνικά ὀνόματα, καὶ γράφοντες ζενικά, διαφθείροντες ψυχὰς καὶ ποτίζοντες ὑδὼρ λήθης, προετοιμάζοντες δὲ μέγα δυστύχημα μύρην συμφορὰν, τὴν ἀρπαγὴν τῆς Μακεδονίας καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ φύλακες, οἱ φρουροὶ, οἱ ἀπειλούμενοι, οἱ κινδυνεύοντες,

οἱ διχνοῦσι, κατατεμαχίζονται, φιλονεικοῦσι καὶ συζητοῦσι. Διατί; Ἡ ὀρθοτέρα γνώμη ἢ νικῆσθ. Ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιον ὑπάρχουσι μέσα πειθούς. Πῶς ἀπεθριώθημεν καὶ ἀντὶ πειθούς, προσβάλλομεν ὄνυχας καὶ ἀντὶ λογικῆς δεικνύομεν γρόνθους; Πῶς ἀπεκτηνώθημεν καὶ δὲν ἐννοοῦμεν πλέον ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ δὲν ὑπάρχει κοινὸν μέτρον ἀντιλήψεως καὶ συνεννοήσεως! Πῶς ἐξηφλίσθημεν καὶ δὲν προσεγγιζόμεθα ὡς ἀδελφοὶ ἄλλ' ὡς ἀντίπαλοι τοῦ αἵματος, ἀλλ' ὡς ἀλλόφυλοι! Πῶς παρελύσαμεν καὶ δὲν ἐγεῖρομεν τὴν χεῖρα νὰ τύψωμεν κατὰ κόρην τὴν διαίρεσιν, λέγοντες αὐτῇ: Φύγε! Δὲν προέρχεται ἄρ' ἡμῶν, εἶσαι κατὰσκοπος τῶν ξένων ἢ εἶσαι προδότις! Φύγε!

Πῶς θὰ μείνῃ λοιπὸν διηρημένη ἡ Θεσσαλονίκη; Αὐτὸ δὲν ἐννοοῦμεν. Πῶς ὁ Μητροπολίτης δὲν θὰ εἴπῃ: Ἐγὼ μίαν ἔχω γνώμην: τὸν ἄγων! Ἐν γνωρίζω δόγμα: τὴν δικαιοσύνην! Ἐλθετε περὶ ἐμὲ ἡγαπημένοι ἀποφασίσατε ὅτι τὸ δίκαιον γνώμην ἐγὼ δὲν ἔχω! Πῶς δὲν θὰ τρέξῃ εἰς τιοῦτούς λόγους ἡ Κοινότης καὶ δὲν θὰ εἴπῃ: Ἐσμὲν ἀδελφοί οὐδὲν ἴδιον ἔχομεν νὰ μοιράσωμεν τὰ πάντα κοινὰ τὸ εἶ νικάτω! Πῶς δὲν θὰ εἴπωσιν οἱ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐντεταλμένοι: Εἴμεθα ὄργανα φωτός, ἀποβάλλομεν πᾶν νέφος καὶ πάντα ἐρεβὼν ἀνοίξατέ μας τοῦ, ναοῦ, τοῦ φωτός νὰ διδάξωμεν ἄλλην δὲν ἔχομεν ἀποστολὴν ἄλλο δὲν ἔχομεν καθήκον.

Ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Θεσσαλονικεῖς μὴδὲν ἄλλο προσδοκᾶσαν, εἴμῃ μίαν καὶ μόνην φωνὴν διὰ μυριάδων ἑλληνικῶν στέρνων κοκλοφοροῦσαν καὶ μίαν λέξιν καὶ μόνην βοῶσαν: **Συνδιαλλαγήτε!** Ἀφετε εἰς ἡμᾶς τὸν πόλεμον τὸν ἐσωτερικόν, ἀντικείμενον, σκοπὸν, ἰδεώδες, τέλος, ὄνειρον, σημαίαν ἔχουσαν τὴν χώραν ἡμῶν τὴν περιβλεπτόν, ἣν τόσος κύνης ἐκύκλωσαν! Ὅταν ὁ κίνδυνος παρέλθῃ, τότε διατρεθῇτε καὶ εἰς εἰς κόμματα, παλαίετε, νικάτε, ἡττάσθε, θριαμβεύετε, διότι ὁ κόσμος εἶνε ἀγὼν καὶ ὁ ἀγὼν εἶνε ὁ κόσμος.

εὐφραστήθῃ νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησίν μου εἰς τὴν δεῖπνον. Ἄ! Ἄ! ἐξηκολούθησε φιλοφρόνως, ἐξεπλάγητε ἀμφοτέροι, δὲν περιμέγετε νὰ συνακτιθῇτε ἐνταῦθα τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Ὁ βαρόνος ζήτην ἐξήγησιν ἡρώτα τὸν βραζιλιανὸν διὰ τοῦ βλέμματός.

— Ἐκπλήττεσθε ὅτι γνωρίζω τὸν υἱὸν σας, κ. βαρόνε, ἀπάντησεν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἰδοὺ πῶς ἐγνωρίσθημεν. Χθὲς ἔπ-ερχόμενος εἰς τὸ ἀγγλικὸν καφενίδιον, ὅπως γευματίσω, εἶδόν τινα τῶν φίλων μου, τὸν κ. Γούλιον Ἀστερ, ὅστις συν-οδευόμενος ὑπὸ νεάνιδου, ὃν δὲν ἐγνώριζον, ἐκάθισε πλησίον τραπέζης, ἵνα γευματίσῃ ἐπίσης. Μετέβην, ἵνα σφίξω τὴν χεῖρά του καὶ ροὶ παρουσιάσε τὸν κ. Ραούλ Δεσίμαϊζ, εἰς ὃν ἔσπευσα νὰ τείνω τὴν χεῖρα. Ἐγευματίσαμεν ὁμοῦ καὶ ἐνῶ ἀπεχωρίζομεθα θέλων νὰ πᾶς εὐχαριστήσω, κ. βαρόνε, ὡς καὶ τὸν κ. Ραούλ, ἀπῆλθον αὐτῶ τὴν πρόσκλησιν, εἰς ἣν ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῇ.

Καταλαμβάνω τώρα, εἶπεν ὁ βαρόνος μειδιῶν.

Εὗρισκεν ἐπαρκῆ τὴν ὑπὸ τοῦ Πέδρο δοθείσαν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος ἐφαίνετο τόσον φυσικόν! Ἐν τούτοις ἔμενεν ἐν αὐτῷ ἀόριστος τις ἀνησυχία.

Ἐιάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ἦν ὀλίγω τεταραγμένος, ὀλίγον σύννοος, κατ' ὠρώσε περὶ τὰ τέλη τοῦ δείπνου νὰ συνέλθῃ. Διασκε-

δαθείσης τῆς ἀνησυχίας αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὴν εὐθυμίαν αὐτοῦ καὶ ἀπεκάλυψε τὴν εὐφραν αὐτοῦ τοσαύτης χειροκροτηθείσαν.

Ὅτε ἡγήθησαν, ὁ Πέδρο ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς συνδαιτη-μόνας του ὅτι ἀνέμενε δύο ἢ τρεῖς φίλους.

— Δὲν ἡμῶνθησαν μὲν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ δεῖπνον, εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ὑπεσχεθήσαν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν ἡμῶν τὴν ἐσπέραν ταύτην.

— Καλῶς νὰ ὀρίσωσιν, εἶπεν ὁ κόμης Μωριέν.

— Βεβαίως, προσέθεσεν ὁ βαρόνος.

— Ἐπειδὴ δὲν θὰ ἔχωμεν κυρίως τὴν ἐσπέραν ταύτην, δυνάμεθα νὰ καπνίζωμεν ἐνταῦθα, εἶπεν ὁ Πέδρο, προσφέ-ρων σιγάρα.

Οἱ δύο ἀξιοματικοὶ ἤρξαντο συνδιαλεγόμενοι ἐν τινὶ γω-νίᾳ τῆς αἰθούσης.

Ὁ Πέδρο συνωμίλει μετὰ τοῦ Βιολαίν. Ὁ βαρόνος καὶ ὁ κόμης Μωριέν ἐπανελάβον τὴν συνδιάλεξιν, ἣν εἶχον ἀρχίσει ἐν τῇ ἐστιατορίῳ.

Ὁ βαρόνος, εἰς ὃν δὲν ὠμίλουν οὔτε περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, οὔτε περὶ τῆς θυγατρὸς του, εἶχε τὸ πνεῦμα ἐλεύ-θερον, ὥστε ἡ συνειδήσις του ἦν ἥσυχος.

Ἡ ἐνάτη καὶ ἡλίσια ὥρα ἐσήμεν.

Εὐθὺς ἀμέσως, ἀνοιχθείσης τῆς θύρας, ὁ ὑπρέτης ἐν μέ-σῳ βαθείας σιωπῆς διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς ἀνήγγειλεν.

Τώρα σιγή, πρὸ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, καὶ ἐργασία, ἐργασία! Φιμώσατε τὸ στόμα τῶν φλυαρούντων εἰς δεκάδας σιγῶν ἐν ταῖς ἡμερίσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ εἰπατέ τους· νὰ σκάψουν λάκκον βαθὺν καὶ νὰ ἐνταφιάσουν ἐκεῖ καὶ οἶστρον καὶ εὐγλωττίαν. Ὅταν σὰς ἐπιτραπῇ ποτε ν' ἀναπνεύσετε ἐλευθερίαν, τότε ἅ; τὴν ἐκθάψουν ὑπερῆφάνως, λέγοντες: ἔθυσιάσαμεν ὅτι προσφιλέστερόν θνητῷ: φλυαρεῖν. Τώρα συνδιαλλαγή καὶ ἐργασία.

Καλιδάν

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΒΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Βίδοποιῶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φοιτητάς ὅτι ἐφέτος μετὰ τὴν καταστροφὴν μάλιστα τῶν πολυτίμου προϊόντος μας, πρέπει νὰ μείνωσι καὶ μελετήσωσιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ οἴκῳ ἕκαστος, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ὑποφέρῃ πολλὰ πλῆθος στερήσεις ἐνεκα τῆς πρωτοφανοῦς ἐνταῦθα ἀκρίβειας τῶν τροφίμων, ἐνδυμάτων, καὶ ἰδίως τῶν οἰκημάτων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ἡυξήθη κατὰ 40 ο/ο, ἐκτὸς τῆς μετατροπῆς τῶν παλαιῶν εἰς νέας δραχμὰς. Μάθετε δὲ ὅτι καὶ ἥδη δὲν ὑπάρχουν κενὰ δωμάτια οὐδὲ εἰς τὰ ἄκρα τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ὁ αἴτιος τῆς ὑπερτιμῆσεως πάντων ὁ ἄπειρος εἰς ὅλα Τρικούπης ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὸ μάθημα τῆς ἀπειρίας του, καὶ ἀναγκάζεται μετὰ λύπης του νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίας μέγαρόν του καὶ, διότι εἶνε βαρὺ τὸ ἐνοίκιον, καὶ διὰ νὰ δύναται νὰ προφυλάσσῃται καλλίτερα, ἂν ποτε συμβῇ πάλιν, ὅπερ ἀπευχόμεθα, ἀπὸ τζαμοσπάσματα, ἀποσύρεται εἰς τὰ στενά.

Γ. Γ. Κακὰ σημάδια. Ἡ ἀπώλεια τῆς ὁμονοίας τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βάλλου ἐπέφερε τὴν ἀπώλειαν καὶ τῆς ἄλλης Ὀμονοίας.

Εἰς σπουδαστῆς

— Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ! Ὁ κεραυνὸς ἐπισκέπτων ἀμέσως ἐν εὐρυχωρῷ αἰθούσῃ ἐχούσῃ φάνωμα χρυσοποιείου δὲν θὰ ἠδύνετο νὰ παραγάγῃ τρομερώτερον ἀποτέλεσμα.

Ὁ βαρόνος ἠνωρθώθη ὑπὸ τὴν ἐπενέργειαν ἡλεκτρικῆς τινος συγκρούσεως, ἐποίησε τρία βήματα πρὸς τὰ πρόσω, ἔπειτα κάτωχρος γενόμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπλανεῖς ἔχων, ἰδρῶτι περικυρτωμένος, ἔμεινεν ἀκίνητος ὥσπερ ἀπολεθωμένος. Ἐκτὸς τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἀκούσει προφερόμενον τὸ ὄνομα Σαμαράνδ, οἱ ἄλλοι διετέλουν ὑπὸ το κράτος μεγίστης ἐκπλήξεως.

Ὁ Ραούλ ἐπλησίασε τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὸν παρετήρησε φαινόμενος ὅτι ἤθελε νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν.

Ἡ γενικὴ ἐκπλήξις ἡυξήθη καὶ ὁ Ἰακώβος κατελήφθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου αἰσθημάτος, ὅτε ἐφάνη τὸ ἀναγγελλέν πρόσωπον.

Ἦτον ὁ Λυκογιάννης!

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βαρόνου ἐσπινθηροβόλησαν.

Ἡ παραξάλλη τοιαύτη τις ἦν, ὥστε οὐδεὶς τῶν κυρίων τούτων μετέβη εἰς συνάντησιν τοῦ νεανίου καὶ μόλις ἠδυνήθησαν νὰ παρατηρήσωσι τὴν εἴσοδον προσώπου τινός, φέροντος ναυτικὴν ἐνδυμασίαν. Τὸ πρόσωπον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπρέτης δὲν εἶχεν ἀναγγεῖλει, εἶχε πυκνὴν ἐρυθρὰν γενοιάδα· αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του εἶχον τὸ χρῶμα τοῦ πώγωνός του. Ἐκάθισεν ἡσυχῶς ἐπὶ ἀνακλίντρου.

ΑΙ ΕΝ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΣΛΑΒΗ.

ΤΑΡΑΧΑΙ

Ἡ Αἰκατερίνοσλαβη, γράφουν αἱ ῥωσικαὶ ἡμερίδες, τὴν 20 Ἰουλίου εὗρίσκετο εἰς ἀναστάτωσιν. ἄλλοι λαοὶ διήρχοντο τὰς ὁδοὺς θραύοντες τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν καὶ κατὰσπράτων τῶν Ἰουδαίων καὶ κἀνόντες θάλασσαν πάντὰ τὰ ἐν αὐτοῖς. Αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ βουλευσάτα παρίστων οἰκτρὴν καταστροφῆς θέαμα. Παντοῦ ἤκουοντο κοπετοὶ, πυροβολισμοὶ καὶ τριγμοὶ τῶν θραυμένων ἐπίπλων. Αἰτία τῆς θλιβεράς ταύτης ἱστορίας ἦτο τὸ ξυλοκόπημα χωρικῆς τινος ὑφ' ἑνὸς ἑβραίου. Ἰδοὺ τί εἶχε συμβῇ: τὴν πρωίαν τῆς 20 Ἰουλίου χωρικὴ τις, συνοδευμένη ὑπὸ τοῦ δεκαετοῦς υἱοῦ τῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἑβραϊκὴν παντοπωλεῖον δι' ἀγοράν ἐσθλῶν. Ὁ παῖς ἰδὼν ἐπὶ τῆς τραπέζης φουντόβικ (βάρος 1)4 λίτρας) ἔλαβεν νομίζων αὐτὸ ὡς παίγιον, καὶ ἤρχισε νὰ παίξῃ μὲ αὐτό. Παρατηρήσας τοῦτο ὁ ὑπάλληλος, ρίγνεται τοῦ παιδίου, τοῦ τὸ ἀφαίρει βιαίως καὶ τὸ χαστουκίζει Κόσσανακικώτατα. Ἡ μήτηρ ἐπιτίθεται ὑβρίζουσα τὸν ὑπάλληλον, ὅτε ὁ ὀπισθεν τῆς ἰστάμενος παντοπωλῆς τῆς καταφέρει δεινὸν διὰ ξυλοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κτύπημα καὶ ἄρπάσας αὐτὴν ἐκ τῆς κόμης τὴν ἔσυρεν ἔξω τοῦ παντοπωλεῖου, ἐνθα πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐκτύπησεν εἰς τὸ πρόσωπον. Τὸ αἷμα ἔροσεν ἀφθονῶς καὶ αἱ φωναὶ τοῦ μικροῦ προσεῖλκον τοὺς διαβαίνοντας· οἱτινες ἤθροίζοντο περὶ τῆς ἀναισθητότητος χωρικῆς. Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην διήρχοντο καὶ οἱ ἐργάται τῆς κατασκευαζομένης σιδηράς γεφυράς· εἶδον τὰ διατρέξαντα καὶ ἐχύθησαν ἐν τῷ παντοπωλεῖῳ θορυβοῦντες. Τέλος μετὰ 1)2 ὥραν ἐπῆγε χαμπάρι ἡ ἀστυνομία· παρουσιάζεται εἰς ὑπαστ. νόμος μετὰ κλητῆρων καὶ διάτάττει νὰ ὀδηγηθῇ ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, τὸ πλῆθος ὁμῶς ἐπεμβαίνει καὶ ζητεῖ νὰ φυλακισθῇ.

Ἐν τούτοις χαϊρετήσας σιωπηλῶς ὁ Ἰωάννης προσεχώρησε τείνων τὴν χεῖρα εἰς τὸν Πέδρο.

— Καλῶς ὀρίσατε, κύριε, ἐψήφισεν ὁ βραζιλιανός.

Ὁ Ἰακώβος Γρανδὲν ἐπλησίασε τότε, ἵνα λαβῇ τὴν χεῖρα τοῦ φίλου του.

— Ποία ἐκπλήξις! εἶπεν.

Οἱ ἄλλοι προσθάνοντο φρικῶς, τρομερὰν σκηνήν. Ἐξ ἐνστίκτου δὲν ἐφάνησαν ἀναγνωρίζοντες τὸν Λυκογιάννην, ὥσπερ πρᾶγμα τι εἶχεν εἶπει εἰς αὐτοὺς οὐδεμίαν νὰ ποιήσωσιν ἐπίδειξιν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν βαρόνον, ἡ ταραχὴ του τοσούτω μεγάλη ἦν, ὥστε δὲν ἐσκέφθη ὅτι τὰ παρόντα πρόσωπα ἦσαν ἐκεῖ ὡς νευρόσπαστα, ὧν ἰσχυρά, ἀόρατός τις χεὶρ ἐκράτει τὰ νήματα.

Τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκπλήξεως καὶ τοῦ τρόμου παρελθούσης, ὁ βαρόνος γενόμενος κύριος ἐκτου ἀνέλαβε τὸ θράσος αὐτοῦ. Τὴν κεφαλὴν ἔχων προπετῶς ὑψωμένην, τὸ βλέμμα πλῆρες λάμψεων, μειδίαμα εἰρωνικὸν στερεοτύπως ἐντετυπωμένον ἐπὶ τῶν χειλέων του, προὐχώρησε πρὸς τὸν Λυκογιάννην.

— Συγγνώμην, κύριε, τῷ εἶπε· δὲν ἤκουσα καλῶς πρὸ ὀλίγου τὸ ὄνομά σας· εὐαρεστείθε νὰ μοι εἴπητε ὑπὸ ποῖον ὄνομα σὰς ἀνίγγειλαν;

— Ἐμπλήσσαι, κύριε, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ μετ' ἄτα